

Stomach-report polévek Vine acecook

Do dnešního čísla Nájezdu jsem si připravil stomach-report /žaludeční reportáž/ polévek od firmy Vine acecook, která mimo jiné vystupuje ještě pod názvy Acecookvietnam a někdy také Vifoncook.

1. Hào Hào.

Příchuť: Vepřová

Hudba: Isao Tomita - No. 1. Gnomus /Pictures at an Exhibition, 1975/

Zážitky: Pikantnější než varování na obsahu; kvalitní tuk na přímíchání.

Hodnocení: ****

2. YumYum

Příchuť: Krevetová

Hudba: Acid Mothers Gong - Oom Ba Wah! /Acid Mothers Gong Live Tokyo/

Zážitky: Skvělá příchuť dovedená ke genialitě příchuť limetky.

Hodnocení: *****

3. Bún Lẩu Thái

Příchuť: Zeleninová

Hudba: Ho Ngoc Ha - Xin Hay Thu Tha /2009/ - horší než Nouze

Zážitky: Značná vybavenost instantních sáčků uvnitř balení, sušená mrkev, petržel, kousky česneku.

Hodnocení: *** (spíše z osobní nesympatie k čistě bezmasému rychlorozpuštěnému prášku)

4. Vifon

Příchuť: Kuřecí

Hudba: Country Radio - Pavel Bobek - Nedělní ráno

Zážitky: Na Vifona jsem byl dopředu připraven, protože právě jeho znám více než ostatní, díky jeho cenové dostupnosti. Vifon je kvalitní jídlo, oproti ostatním testovaným vzorkům však trpí značnou absencí dochucovacích přísad a uvnitř jeho balení je kořenící složka uskomněna na 2 strohé pytlíčky.

Hodnocení: ***

5. Daily - Mi hò vièn

Příchuť: Hovězí

Hudba: youtube.com - Mazec!

Zážitky: Dokonalé vyřešení instantního masa. Brilliantní chuť a spousta tuků!

Hodnocení: *****

Ani jsem se nenadál a asi po hodině jsem za půlkou testu. Dávám si pauzu a kouřím. Změny na fyzickém stavu větší než jen opocené čelo nepocítuji, to jistě mnozí z vás znají z babiččiny domácí polévky. Hned další vaření instantní dobroty mě lákalo už od začátku kvůli jeho obalu. Posuďte sami.

6. Good - Miêm Thjt Băm

Příchuť: Zeleninová s fazolovou zasmažkou

Hudba: youtube.cz - Mazec!

Zážitky: Trošku zklamání, tak nádherný obal a chuť celkem plitká a fádni. Obal zavádějící.

Hodnocení: **

7. Mi Lẩu Thái

Příchuť: Krevetová

Hudba: Svatý Vincent - Bez Homoušů, Komoušů

Zážitky: Přeplněné sáčky s kořením, zeleninou a sušinou krevet. Skvělá chuť.

Hodnocení: ****

8. Đê Nhặt mì gia

Příchuť: Krevetová

Hudba: Radio Blaník - K. Gott - Být stále mlád

Zážitky: Dokonalá chuť vybroušená velice pálivým kořením v nejmenším sáčku.

Hodnocení: *****

9. Mi kim chi

Příchuť: Krevety a mořské plody

Hudba: CR classic - A. Dvořák - Symfonie č. 9, e-moll, op. 95 - Novosvětská

Zážitky: Famózní chuť. Grandiózní várka tuku!! Opocuje čelo o dosti více než ostatní!!

Hodnocení: *****

Favoritem mezi instantními rychlopřípravými polévkami se stala jednoznačně **Mi kim chi**. Test jsem přežil bez újmy a každému vše doporučuji jíst výrobky od společnosti Vine acecook a všech jejich dceřiných společností a poboček. Poslouchaná hudba v průběhu testu se měnila s náladou, většinou ovlivněnou prvním dojmem z obalu příslušné polévky.

D. Lázeňský s podporou svazu asijských kuchařů

Vydáno k setkání U Budyho dne: 25.4.2012, číslo 23, online: najezd.9e.cz

23

Nájezd

Zprávičky

- 28.4. Zahrada na Palmovce hraje **UTAJENÁ INTELLIGENCE**, JSOUČNO. Start 19:00.
- 5.5. v klubu Na hrádku (Šlikova 15) se koná akce **Denní snění**. Vystoupí umělecká skupina **KISELÁ PRDEL**, **MORNING MANIAC MUSIC**, **ŠPINAVÍ LŮŽŘI**, **MAREK ELECTRIC THEN**, **OTVOR A PATVAR**. Start 18:00, vstup 50 Kč.
- 11.5. v klubu Motoráj se koná **100. koncert Hliníkových lopatek dědečka Pipýna**. Vystoupí původní členové Hliníkovek, bude soutěž: poznej písničku a jiné. Start v 20:00. Vstup: volný.
- 12.5. v klubu Hoodoo se koná narozeninová párty Terezy a Roga. Zahrají...? Snad nám to řeknou.
- Byli jste na nějaké skvělé akci? Napište nám o tom najezd@gmail.com.
- Kdo našel Nájezd nejdál od Palmovky? Dejte nám vědět na najezd@gmail.com. Bude překvapení.

Tak je tu Nájezd číslo 23.

Víte, co znamená číslo 23 v naší současné symbolice? Číslo se váže převážně k free-tekno scéně (neplést s technem), které mají toto číslo v názvech sound systémů (např. CO23, Vault 23, Sektor 23, PSY23) nebo je umístováno na plakátech. Pro lidi mimo tuto kulturu existují konspirativní příběhy, co těch 23 vlastně znamená, ale to je jen falešná stopa. Vězte, že 23 čteno anglicky je foneticky velmi podobné frázi „to free“ (do svobody, volnosti). A jak nám to krásně vyšlo, že zmiňují free-tekno scénu a zrona číslo Nájezdu. Tento víkend je nepsaný svátek free-tekno kultury, který se slaví množstvím Czarotekků konaných různě po celé ČR a snad i dál. Pokud se podíváte svobodně s respektem a bez předsudků na free-tekno scénu, uvidíte v ní pokračování prvotních hippies jejichž duch/odkaz pokračoval přes rave scénu až k free-teknu. Free-tekno akce bývají pověstně všeobecným respektem k ostatním, k přírodě, radostí a samozřejmě pořádnou řežbou z re-práků. Tak kdo chce, můžete se přidat ke svátku free-tekna. Krték

Milkovické velikonoční hudební soustředění

Tak se to přeci jen podařilo a celkem dlouho domlouvaná akcička se uskutečnila a to naprosto skvěle. Popíšu vše zejména ze svého pohledu, kterýžto bude dosti pravděpodobně ovlivněn stavy, jaké způsobuje alkohol a také těmi, jež způsobuje marihuana. Případné nepřesnosti nebo snad totální kraviny mi prosím odpusťte.

Tak, jak jsem zvyklý, jsem i tentokrát do Milkovic vyrazil stopem, tentokrát ovšem se svou drahou Zuzou. Na pátek jsem si brigádu nedomlouval a Zuza měla již od čtvrtka velikonoční prázdniny. Vyrazili jsme tedy už ve čtvrtek odpoledne. Podmínky nebyly zrovna příznivé. Vyrazili jsme poměrně brzy a v Praze přišlo. Přesto jsme to nevzdali a začali stopovat na Černém mostě. Cestou bylo počasí různé, ovšem jako slunečný nádherný jarní den bych

to rozhodně nepojmenoval. V Kopidlně jsme si museli nakonec i vyrobit z pytlů na odpadky pláštěnky. Naštěstí nám po cestě zastavil jakýsi chlapík poslouchající reggae. Se slovy, že ví, kde to je, nás odvezl až dolů pod Milkovický statek. V tu samou dobu dorazilo i auto s pro mě neznámými lidmi. Vystoupil z něj postarší chlápek a ptal se, jestli je dobře v Milkovicích u Standy Pence. Ukázal jsem tedy směrem nahoru ke statku. Začal mi vykládat něco o nějaké demonstraci a že mu nefunguje internet tak přijel osobně. Nevěděl jsem, co si o něm myslet. Pokračovali jsme cestou nahoru a auto též. Slyšel jsem řvát něco ve smyslu: „Tady vůbec neparkuj!“. Mezitím nám šla naproti Bebina, kterou jsem tedy do té doby též neznal. Od chlápka vzala číslo a poslala ho pryč. My se Zuzou zůstali stát, tedy jen do té doby než nám Bebina naznačila, že máme normálně pokračovat dál. Vešli jsme do domu, kde nás přivítalo složení: Standa, Jarmila, Jožin a děti. No a samozřejmě spoustu zvířat. Nebudu to zbytečně natahovat, aby to nedopadlo jak s příběhy kapely Nouze. Přejděme tedy hned k prvnímu brku, řekněme přivítacímu. Balila Bebina, jelikož nemá ráda dlouhé papírky, raději tvoří brko z několika Vážek. Něco málo jsme pojedli i přes lehký hendikep vegetariánství. A první opravdu velikonoční záležitost. Ve-

likonoční čtrnáctistupňový Krakonoš. Ač mi to bylo sdělováno, že se jedná o čtrnáctku, došlo mi to asi až po třetím pivě. Děti šly spát, tak se mohlo kouřit všude, tedy ne jim u postýlek. Něco jsme popřipravili, jako třeba donesení fórového žebříku z Libáně a těžce zapařili. Na druhý den ráno nebo spíše poledne nás trochu bolela hlava, to se naštěstí další dny neopakovalo. Počet lidí byl předem regulován nejen podmínkou, že by tu měli být pouze muzikanti (nemuzikantů byla drtivá menšina), ale i počasím a tím, že měl malej Standa spálu. Sešlo se lidí, řekl bych, tak akorát.

První, v pátek někdy odpoledne, dorazil Kryštof s kytarou přes rameno. Při sledování jeho (pohodové) chůze z dálky Standa usoudil, že tento člověk je tu vítán. Postupně dorazili ještě: Baťa s Eliškou, Krtek, Giorgio, Wrynn. Později, když už se hrálo, dorazil ještě Detail, Pacient a Marta. Využilo se lidu a připravilo se spaní na půdě stodoly (kde jsme tedy já ani Zůza jedinkrát nespali). Zůza byla Standou napomenuta, že nám ani nepomůže, ale poté, co se též obratně ujala balení jointů, rozhodl, že mi jí tedy nebude rozmlouvat. Nakonec si myslím, že si celkem padli do noty. Během akce dorazila ještě Viola s Milanem. Giorgio vytáhl z auta ještě láhev whiskey a bechera se slovy, že lidem říká stále dokola, že tvrdej nepije a oni mu stejně nosí další a další láhve. Jamovalo se s pekelným nasazením. Vznikaly zajímavé hudební variace. Zkoušeli jsme věci od psychedelie až po nasranej punk, kde byl trochu problém pochopit tři akordy a že punkovej song nemá deset minut. Přes den se často ke hraní dostaly i děti.

Byly tu i potřeby trochu se vyvětrat. Vydal jsem se takhle jednou jen já a Jožin do Libáně na procházku s cílem hospoda. Zašli jsme tedy nejdříve do Koruny, kde vládla lhostejnou rukou líná hospodská. Skrže okno jsme viděli i pár ostatních, ale zanechali jsme je jejich osudu.

Punková kapela 32 čuráků nahrává své první demo.

Různé debaty se točily kolem muziky a celkem dosti také kolem Magora, kterého Jožin znal rozhodně lépe než já. Nejvtipnější ovšem bylo, když Jožin zahlásil hlášku svého otce, že by bylo lepší mít dvaatřicet čuráků a jen jeden zub, protože čurák ho nikdy nebolel. Pak jsme šli koupit něco do krámu a při zpáteční cestě jsme zapadli na pivo k mladšímu Řezníčkovi. Tam jsme narazili na další výletníky (ze soustředění). Při společné cestě zpět vznikaly různé šílené věci na oněch dvaatřicet čuráků (jako třeba: vypadnul mi mléčnej čurák. Proč to dítě pláče? Ale, klube se mu první čurák. A třeba taky druh jako čurák řezák, špičák nebo čurák moudrosti) Při návratu jsme se pustili dál do díla. Jožin vařil a my ostatní jsme pomalu začali střídat opět děti u nástrojů. Objevil se i dlouho očekávaný Jožinův kámoš. Zjevil se oproti očekávání někdy v noci (já se zrovna probral z menšího výtuhu), měl otravnou opilost a vůbec to celkově narušoval. Standa ho chtěl vyhodit spát, ať se vrátí ráno na snídani a bude všechno v pohodě. Nějak mu to nesešlo, tak raději šel spát někam ven a pak zmizel úplně, dokonce brejle si zapomněl. Skoro slepý opilý člověk sám v lese, úchvatná představa, ale snad se o sebe dokázal postarat. Během noci zahrála i kapela Dvaatřicet čuráků, která sklídila obrovský úspěch.

V neděli ráno někteří odjeli, ale to vůbec nevadilo, jelo se směle dál, až do vyčerpání. Pivo se úspěšně dopilo všechno. To znamená, dva sudy čtrnáctky, jeden dvanáctky (taktéž Krakonoš) a jeden malej soudek kvasničáku, co přivezli Viola s Milanem. Jeden noční joint mě úplně dodělal a tím skončila, alespoň pro mě, hudební produkce. Ostatní jeli dál a postupně odpadávali. Nad ránem jsem se ještě vzbudil, ale nevypadalo to, že se ještě do něčeho vrhneme.

Po probuzení jsme ještě Standovi pomohli něco odnosit (při tom se Detailovi podařilo zapadnout do jámy, za což dostal od Standy „pochvalu“) a odvalit padlej strom. Poté jsme se již rozloučili a vyrazili k domovům. Při našem odchodu Jožin stále ještě spal. Detail to vzal

autobusem rovnou z Libáně, Eliška s Baťou došli do Kopidlna a odtamtud jeli také raději autobusem. Já a Zůza jsme v Kopidlně chytli stopa až do Prahy.

Bylo to náročné, vyčerpávající, ale jinak naprosto bez chyby. Jen Zůza z toho pár dní marodila, ale spála to naštěstí nebyla.

Už se nemohu dočkat Kozího Mejdanu, který vypukne 1. srpna a měl by končit 5. Uvidíme, jak to nakonec dopadne. Já každopádně pravděpodobně pojedu o něco dříve, jelikož samo se to taky neudělá a každá ruka dobrá. Takže lidé dobří, přijďte a bavte se. Pokud něco tvoříte, tak se nebojte, bude tu po domluvě možnost vystoupit nejen s hudbou, ale i s jinými uměleckými činnostmi a projekty. A noci ve stodole? Doufám, že se opět promění v nádherný dlouhý jam.

Rogo

POZN: SOUČÁSTÍ NÁJEZDU JE MULTIMEDIÁLNÍ PŘÍLOHA V PODOBĚ CD Z MILKOVICKÉHO HUDEBNÍHO SOUSTŘEDĚNÍ. PŘÍLOHA JE TAKÉ KE STAŽENÍ NA WEBU NÁJEZDU (NÁJEZD.9E.CZ)

Střípky ze soustředění

S: Co tady furt řešíte?

J: Tomu nerozumíš, kdybys chlastal 2 dny v kuse, tak bys to pochopil.

Velmi surrealistická variace na vtip o faráři a akné:

Víte jaký je rozdíl mezi farářem a autoškolou? Obličej se neudělá na faráři osmiletého chlapce.

B: Můžu se napít?

K: Jo, ale je to jeho voda. ...to jsme vlastně svědci Jehovody. Jsme takoví Jehovodisti.

B: Ale Jehovodisty poznáš podle toho, že stojí v metru a nabízí lidem Strážní vodojem.

Ultimátní lék na rakovinu: pojídač nádorů Papáraci.

Hlava bolí lehce,
srát se mi však nechce.
Baťu hlava nebolí,
snad svěrače povolí.